

מסורת הש"ס

(א) לעיל לה. ב"ק לה.
סנהדרין ע"ב (ד. פד.) ב"ק
(ג. פד.) (לעיל לה. ב"ק
(ד) (לקמן כ"ג. ט.) (גמדר
לה.) (שמות לה.)
ב"ס': (לה. ט. וספ
ו' קא. טו.) (ב"ק פד.)
(ו) (גדרס כ"ג.) (ולעיל
לממר לה. טו.) (א' קא
לה. טו.) (א' קא. טו.)
תקול ספר טרף לאמר
בסמוך ולרבה לאמר חידוש
ב"מ י"ג. (ולעיל סמוך
א"ע' טו.) (לה. טו.)
נפקי כולו ממשנה דני
חוקי אשכנזי ע"פ מנה
ש"ס. (לעיל לה. טו.)
נפקי מנה ע"פ ש"ס לה.
ע"פ ופסח מנה ע"פ
אשכנזי מנה ע"פ מנה
ידיהו אהרן אלה ממשנה
תורה קדשין וכלה מנה
לשמואל מנה יידיה אהרן
ונחמה מנה ע"פ
אשכנזי מנה קדשין ע"פ
ע"פ וספח גדרס אהרן
ע"פ וספח גדרס אהרן
גירסה בדוכוח בפנים לה.
אשכנזי ע"פ יידיה אהרן
והשמואל מנה ע"פ אהרן
הרן וקדש ישראלי מנה
דמה ע"פ חוקי מנה.
(ג' קא. טו.)

תורה אור השלם

1. וּמִכָּה בְּהִמָּה יִשְׁלֹמֶנָה
וּמִכָּה אָדָם יִקְוֶה:
וְיִקְרָא כִּי כֹא
2. עֵין תַּחַת עֵין תַּחַת
שֶׁן יֵד תַּחַת יֵד רִגְלֵת תַּחַת
3. שְׁמוֹת כִּי
רָגְלָהּ, כֵּל חֶרֶם אֲשֶׁר יִחָרֵם
מִן הָאָדָם לִפְדֵּה מוֹת
יִקְוֶה:
4. כִּי יִמָּצֵא אִישׁ נֶגֶץ
בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרֻשָּׁה
וּתְפִשֶׁהוּ דְּבָרֵים עֵמָּה
וּנְמָרָא: וְיִפְתֶּה אִישׁ בְּתוֹלָה
5. אֲשֶׁר לֹא אֲרֻשָּׁה וְשֹׁכֵב
עִמָּה מִזְרֵהוּ לֹא יִתְּהֵי לָהּ
אֶל־אִשָּׁה: שְׁמוֹת כִּי טו

גליון הש"ס

גמ' בין מתבון לשאין
מתבון. עיין לקמן מ ע"א
תול"ה אחד כדרכה:

תוספות רי"ד

מִתֵּן נערה שמנתאסר
ותגבריה יצא אומר
אין לה קנס וְיֵהְיֶה
לָהּ קֶנֶס וְקִנְיָה לַעֲצֵמָה.
מִשְׁלֵר דְּרִי יוֹסֵפִי אָמַר
אין לה קנס וְיֵהְיֶה
אֵשֶׁר לֵה אֲרוּרָה לְאִבָּהּ אֵי
אֲרוּרָה לַעֲצֵמָה. וְקִיֵּל
חִלְכָה כִרְעִי מַחֲבִירִי.
וּמְחִירִי הֵינִי בְּכֵן בְּכֵן
אין לה קנס מפני
שמתחייב בנפשו כרעי
אחתי. וְהִדְבִּיר דְּרִי שְׂתִיתִי
בְּבֵרוֹ הִשְׁתָּ אִילֹו בְּכֵן
עליה אחר שקיל איהו קנס.
הַשְׁתָּ בְּכֵן עֲלֵיהּ אִילֹו
קנס וְכֵלִי מִיֹּחִי זֶמֶן
פשיטא דלא משלם קנס.
אֵלֶּיךָ רֵאִי מִחִבִּי
נערה שמנתאסר ותגבריה
עסקין שקנסה לַעֲצֵמָה
כרעי ומפני שמתחייב
בנפשו פטור ותעד עסקין

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לח.

סד א מ"י פ"ו מהלכות
רוח' ושמיירת נפש
הל' י"ג סמג עשין עה:
סה ב מ"י פ"א מהל'
חובל הלכה ב ג ד
סמג עשין ע:
סו ג מ"י פ"ב מהל'
נערה הל' טו סמג
עשין נד טור אה"ע סימן
קעז:

סז ד מ"י פ"ג מהל'
 חישות הל' יא סמג
 עשין מה טוש"ע אה"ע
 סימן לו סעיף א:

מוסף רע"י

[illegible]

הַנִּי מֵיָד הַיּוֹב הַהוּא דָּרַךְ עֲלֵיהֶּה דָּא נִיתָן שְׁגָתוֹ לִבְפָּרָה.
פירוש לכפרה צדי אדם אע"פ דדרך עלייה קיל טפי מדרך ירידה כדמוכח בפרק אלו הן הגולין (מסות דף ט. ושם) גבי גר תושב גולה ע"י גר תושב וכל חומרי לשמרתין אלו אלא כמה שלא ניתן לשמרה דלניו מקפדין הש"ס כמה

ספקילה ושטיפה חמורין מהרג וחסן:
אבל סימא את עינו והרגו בדבר
אחר אימא נשקול מיניה
ממונא ונקטליה. כך גסר ר"ח דמלא
יהיה אסון לא נפקא לן אלס סימא
את עינו והרגו זה י' התם שזכרנו
אחת ההרג את האשה וגם הולדות
אזל סימא את עינו והרגו דדבר
אחר צבת אחת לא י' להכי איטעריך
כל חסר למיטעריה קשה לרשב"א
דהא ר' ישמעאל צנו של ר' יוחנן בן
זרוקא לא דריש קרא להכי דלא
נשקול מיניה ממונא ונקטליה אלס
שלא יתן ממון ונפטריה ושמה אילו
לא נאמר קאמר דלאשכחן ריש פרק
נגמר הדין (פסהדיון דף מג. וס) ובכמה
דוכתי ולרשב"א נראה דהכא חסין
אליצא דתנא דזי חזקיה אלס לרבי
ישמעאל ודאי דלית ליה הא דתנא
דזי חזקיה ודאי דלאמר ברשם הנמנמן
(ספ דף פד: וס) הניחא למאן דלית
ליה דתנא דזי חזקיה אלס למאן דלית
ליה היקשא למה לי תנא דלית ליה
דזי חזקיה היינו רבי ישמעאל ובסמון
האשכחן דאשכחן דאשכחן דאשכחן

לקחמך ותרצה לחמך מידם הזה
שחידשה תורה בקנס כו' סבר לה
כח"ק דר' מנחם נון עקיבה היה מצי
למימר ס"ל כרבי ישמעאל: **הא** נמי
מאיך **תנא** דבי חזקיה נפקא. לאו
מההיא דרשה גופה קאמר דנפקא לן
דאזל ההיא דרשה לא שייכא כלל
לסימא את עינו והרגו דדבר אחר
אלא הכי דיין דכי היכי דדרש' ולא
עין ונפש אחת עין הי"נ דרשין נפש
תחת נפש ולא עין ונפש תחת נפש
וקימא את עינו והרגו דז"ל לא חשיב
עין ונפש אללא נפש גריד' דמה שסימא
את עינו בשעת הריגה לא חשיב כלום
דכלאו הכי היה מת אללא שהמיתו
בזעזע מרובה ווא"ת הא מילתא נמי
מתנא דבי חזקיה דלעיל נפקא דמה
מכה דחשיב לה חלקת ק"י סימא את
עניה והרגו בה להורגה דז"ל כו' וי"ל
דמכה אלס ומכה דחמה משמע ליה
דחכא אחת ווא"ת סימא את עינו
והרגו דז"ל תיפוק ליה דפטור מדמי
עין אפי' לא הרב דבשעה שסימא את
עינו היה רודף וניתן להצילו בנפשו
וי"ל דמיייר שזיכור להצילו באחד
מאיבירי שלא ניתן להצילו בנפשו:
אמר רב אשי איצטריד בו' תימא
דמשמע דאס הרגו וקרע

שִׁירָאֵין דִּידֵיהּ דִּמְחִיב דְּלִיכָא לְמִיפְטֹרִיָּה לֹא מִקְרָא דְּלֹא יִהְיֶה אֶסְוֹן
וְלֹא מִקְרָא דְּנֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ דֵּהָא הוּא מִמּוֹן וְנֶפֶשׁ תַּחַת מִמּוֹן וְנֶפֶשׁ
וְלִנְעִיל (דף 13:) פֶּטֶר ^ואֲצִי וְ שֶׁאֵכֵל תְּרוּמָה מִשְׁלוֹ וְקֹרֵעַ שִׁירָאֵין שֶׁל
חֲסִידֵיהּ לְדַפֵּי הָאֵמֶת נִפְקִי כּוֹלָהוּ מִתַּנָּה דְּבִי חֻקִּיָּה וְה"פ וְהָא
זֶה לְהִי אֵלָּא כּוֹלָה נִפְקָא לִי מִתַּנָּה דְּבִי חֻקִּיָּה דְּפֶטְוֹר דֵּהָא הוּא
חֻקִּיָּה וְה"פ וְלִשְׁנֵי דְּלִטְעֹרֵין כִּי חֵרֶם לְהִגְרָא חֲבִירוֹ וְקֹרֵעַ שִׁירָאֵין
עַל יְדֵי אֹתָם חֲזַלָּה שְׁהִמִּיחָה בָּזָה עַל יְדֵיהּ:

וַיִּקְרָא דָלָא יֵהִי אֶסְוֹן וְהִכָּא מִפִּיק קִנְס מְכַל חֶרֶס הִיִּינוּ מִשּׁוּם
וְכוֹ' אִי נִמִּי מִתְנִיתִין אֲחִיא כְּתִנָּא קִמָּא דְרִבִּי חֲנִינִיא בֶן עֲקִיבָא:
אִימָא

הני מילי: ללא תקווה כופר לפטור רוצה מויד מקטלא: היכא דהרגו. במויד דרך עלייה בהנפת ידו הכהו מאחריהו לדכותה בשוגג לא ניתן לכפרת גלות כדכתיב: ויפל דרך נפילה: מדשנא די חוקיה נפקא. שאין חילוק בין דרך עלייה לדרך ירידה: לחייבו ממון.

והוא הדין לפדומו. ולא יהיה אסון) מיהא אינטרריך דלי מהיקשא הוה אמינא אדרכה לאידך גיסא מה מכח צממה לעולם ישלם אף מכח אדס ישלם והשתא דנפקא לן פטור תשלומין למזיד מלוא אסון על כרחך היקשא לפטור שוגג דרך עלייה: הכי גרסינן **אלא אמר רמי בר חמא כו'.** אינטרריך חדו מהני קראי לאשמעינן דלא ליעביד ציה תרתי ואף על גב דנפקא לן מולא יהיה אסון: **הני מילי.** דלא ענשינן ליה צממה היכא דסימא עשו והרגו צה בצאותה מכח ומת: **בדבר אחר.** צממה אחרת וצבת אחת: **אימא.** יענשהי דמי עין ומיתה בשביל ההרביה: **הא.** דסימא עשו והרגו צה: **מאיך דני חוקיה נפקא.** דלא תיענשהי: **ולא עין ונפש תחת עין.** מיניה קיימא לן בצחולתא: **דעין תחת עין** לאו ממש דלי אחרת ממש דלמא צהדי דסמינ לעיניה מיית והוה ליה עין ונפש תחת עין. מיהו שמעינן מינה דלא תעביד ציה תרתי לא שנה מת בצאותה לא שנה לא שנה מת בצאותה **אימא** אסון על

מח: פקדון דעם אומתה חידוש הוא
שחידשה פורה: בכל תשלומי קנס
שאינו דין אלא בזרת מלך בעלמא וכוון
לחידוש הוא וגזירת חוק אימא אע"ג
לדאכא בזהדי מיתה לשלם: קמ"ל
הד מהך קראי יתירא שאינו ענין
לממון תהיו ענין לקנס: כספא קמא.
וריש ליה באומר ערכו של יוצא
לירהג עמי: כמתינ' שנתארכא
ונתארכא: דליו ארסה שלא נתגרשה
חייב מיתה ואין שם קנס: אין לה
קנס. טעמא מפרש בגמרא. ורישא
דקמי אשת אחיו ואשת אחי אביו
בזנתארכא ונתגרשה עסקין וקמי
יש להן קנס ר' עקיבא היא: גב' אלא
מעשה: לר' עקיבא הא דכמיב' נערה
למעוטי בזוגת ופחולה למעוטי
בעולה: הכי נמי. דלא ממעט לגמרי
ותדרוש נערה לאכזיה הא בזוגת
לעזמה הא לא אשכחן דלשיתמיט תנא
ומתני בזוגת יש לה קנס וימא רבי
עקיבא היא: וקנסא לאכזיה. ולקמן [ע"ז]
מקשינן דר"ע אדר"ע: הואיל ואכזיה
וזכאי בכסף קידושיה. שלו הוא
בנערותה ולקמן יליף לה בפרק
נערה שנתפסה אף על פי שנתארכא
כסף קידושיה אף על פי שנתארכא
ונתארכא. מאחר כשחזרה ומתקדשת

במקור נערו: לא צריה הוי. דהא כל קידוש נערו ילפין לא צריה דגבי קידושין לא כמי מיעוט דאשר לא אורסה כי הכא: **נאמר כאן**. באונס: **להן**. במפתח: **מה להן**. במפתח שקלים דכמי [שמות כג] י שקול: אימא

נמי מאידך תנא דבי חזקיה נפקא כלומר ע"כ לא אינטריך כל
לריך קרא למפטריה בלא כל חרס הוה פטרינן ליה מאידך תנא ד
וי"ל דכל חרס לא יפדה משמע ליה בממון ש

מִלְקָא דעתך אמינא חידוש הוא קמ"ז. שע"ג דבמתני' מ
דכייל מתניתין כל חייבי מיתות דקתני וכל המתחייב בנס

מתנני' כר"ע אתמא דהא אשת אחיו ואשת אחי אביו דתנו לעיל יש לה קנס לא אתמא אלא כר"ע דבע"כ גירשה או נתאלמנה שאל"כ הו"ל א"א ויש בהז מיתת ב"ד: